

4 גיליון
טבת ה'תשפ"א
דצמבר 2020

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריק נרועה

חזרה

הגבי

רפאל לב־ארי
איציק שחר

חגית כרמל
אורית כרמל־רפאלי

רפאלה ורדי
רז יהודה

אפי הלפרין
סיגל הרשקוביץ

גיל אליאס
עמית דרבקיין־חן

דבר העורכים

ארבע נשים נביאות מוזכרות במקרא: מרים, דבורה, חולדה ונועדיה. פעמיים, מופיעה חולדה הנביאה במקרא, פעם במלכים ב, כ"ב, ו"ד ופעם בדברי הימים ב ל"ד, כ"ב להלן נביא את הכתוב במלכים ב

יד וַיֵּלֶךְ חֲלִיקְיָהוּ הַכְּהֵן וְאַחִיקָם וְעַכְבּוֹר וְשָׁפָן וְעֵשָׂיָה, אֶל-חֲלֹדָה הַנְּבִיאָה אֲשֶׁת שָׁלֹם בֶּן-תְּקוּהָ בֶן-חֲרָחִם שֹׁמֵר הַבְּגָדִים, וְהִיא יֹשֶׁבֶת צִירוֹ-שָׁלֹם, בְּמִשְׁנֵה; וַיִּדְבְּרוּ, אֵלֶיהָ. טו וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֲמַרוּ לְאִישׁ, אֲשֶׁר-שָׁלַח אֲתֶכֶם אֵלָי. טז כֹּה אָמַר יְהוָה, הַגְּנִי מִצִּיּוֹן רַעַה אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה וְעַל-יִשְׂצִיּוֹ--אֵת כָּל-דְּבָרֵי הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר הִרְאָה מֶלֶךְ יְהוּדָה. יז תַּחַת אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי, וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים, לְמַעַן הַכְּעִיסוּנִי, בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם; וְנִגְּתָה חֲמָתִי בַּמְּקוֹם הַזֶּה, וְלֹא תִכְּפֶה...

מי הייתה חולדה? מה היה כוחה הנבואי? מדוע חלקיהו ואחיקם ועכבור ושפן פנו דווקא אליה? מדוע לא פנו אל ירמיהו הנביא? מי היה שלם בעלה שומר הבגדים ומה חשיבות תפקידו?

לחז"ל יש מה לומר על חולדה: חז"לינו הופכים אותה לצאצאית של רחב הזונה. רבי יהודה אומר אף חולדה הנביאה מבני בניה של רחב הזונה היתה ... (מגילה י"ד, ע"ב)

איננו מעוניינים במה שחז"ל אמרו עליה. רצינו לקרוא מה שיש לכם, קוראינו היוצרים, לספר על חולדה. ואתם השתוללתם... הפתעתם.. הכרתם לנו את הנביאה הזאת, שלפי המסורת קבורה בהר הזיתים.

מתוך כל היצירות שקיבלנו בנושא בחרנו 10 יצירות לגיליון הנוכחי ואנחנו מקווים שתאהבו אותן.

קריאה מהנה,
עדנה אפק ואלירן דיין

שימו לב:

הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד. כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהת העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם. העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרועה

ארזת משיבט סיגל הרשקוביץ

עַל דַּעַת הָאָרֶץ
שִׁידְעָה אֶת טַעַם הַבְּגִידָה
וְאֶת תְּהוֹמוֹת הָעֲבוּדָה הַזָּרָה
הִיא הִיְתָה אַחַת מִשְּׁבַע
לְהַשְׁקִיט
זַעַם רוּחוֹ שֶׁל אֱלֹהִים
וְאֶת חֲרוֹנוֹ הַבּוֹעֵר
הַמּוֹתִיר הַרִיסוֹת וְתִלֵּי חֲרָבוֹת
הִיא הִיְתָה אַחַת מִשְּׁבַע
אֲשֶׁת שְׁלוֹם
שֶׁעָרְיָה פְתוּחִים וְרוּחָה קֹדֶשׁ
אֲשֶׁר נָתַנָּה בְּנְבוּאָתָהּ
הַבְּטָחָה
תְּקוּהָ
אֶךְ לֹא מַחִילָה

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך נרוצה

בְּעֵדְתָּא דְּפִרְוֵשִׁתָּא אִפִּי הַלְפְרִין

עם סיום הלווייתו של המלך יאֲשִׁיהוּ שקעה חולדה הנביאה בדכאון קשה. למעלה משלושה עשורים שלט המנוח ביהודה – הממלכה הקטנה שנותרה נְשָׂרִיד היחיד לקיום עברי עצמאי לאחר שישראל השכנה נכבשה בידי האשורים וחדלה להתקיים, ועשרת השבטים שאכלסו אותה הוגלו ונפוצו לכל עבר. ומשהחזיר את עטרת התורה ליושנה וחיסל את רוב עבודת האלילים שפָּשְׁתָּה בימי קודמיו, הוא הפך להיות אָהוּד בקרב כל שכבות העם. בן ל"ט בלבד היה בנופלו בְּקֶרֶב בבקעת מגידו.

לא רק מותו של המלך הצדיק העיקר עליה, אלא גם זכר ההבטחות שהיא העבירה אליו י"ג שנים קודם לכן: 'ונאספת אל קברותיך בשלום, ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה'. אז, לא היה לה כל ספק שאלוהים הוא זה שדיבר מגרונה אך עתה הרגישה עצמה כשרלטנית. "אני רק עוד חוליה בשרשרת הארוכה של נביאי השקר, כמו חנניה בן-עזור, אחאב בן-קוליה וצדקיהו בן-מעשיה," היא דָּמְעָה – שבורת לב מכשלונה לחזות את האירוע הטראגי, "לא נותר לי אלא להתפטר מתפקידי כיועצת בית המלוכה ולחדול להעמיד פנים שיש ביכולתי לראות את העתיד לבוא".

שלום, בעלה המודאג, ידע שאדם אחד בלבד יוכל לעודד את רוחה וניצל את מעמדו הרם בארמון – אחרי הכל, האחריות על כל בגדי המלך היתה בידיו – כדי לשלוח רץ אל ירמיהו בן-חלקיהו. מי שהתפרנס מרעיית צאן בענתות הסמוכה ובמקביל נחשב בעיני רבים כאיש חכם ובעל שאר רוח המסוגל לתווך בינם לבין השכינה. בנוסף, הנביא המפורסם היה גם קרוב משפחה של רעייתו – שניהם נמנו על צאצאיו של יהושע בן-נון! "אתה חייב למצוא דרך כדי להוציא אותה מהמצב הזה," הוא התחנן בפניו, "רק עליך היא סומכת".

חולדה התעודדה במקצת למראה אחיינה האהוב, והם ישבו ושוחחו תחילה על המצב החדש שנוצר באזור. האורח צפה בדאגה שיורשיו של יאשיהו – יהואחז, יהויקים, יהויכין וצדקיהו, יסטו מדרך הישר וישובו לחטוא ולהחטיא את היהודים; והמארכת המדוכדכת הביעה חשש שעם כיבוש הארץ כולה ע"י פרעה נֶכָּה השני יוֹכַבֵּד עוד יותר נטל המיסים על העם. אחר כך היא החמיאה לירמיהו על הקינה הארוכה והמרגשת אותה נשא ליד הקבר הטרי, וחזרה על סיפור הנבואה הכוזבת שנמסרה על ידה לשליחיו של המלך בעבר. "אולי בגלל ההבטחות האלו שלי הוא הרגיש עצמו בלתי פגיע והחליט לצאת למלחמה כנגד המצרים, ואם אמנם כך הדבר אני בעצם אחראית למותו".

מה בדיוק אמרת לו? התעניין הנביא, וחולדה ציטטה את דבריה מילה במילה, "ונאספת אל קברותיך בשלום, ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה".

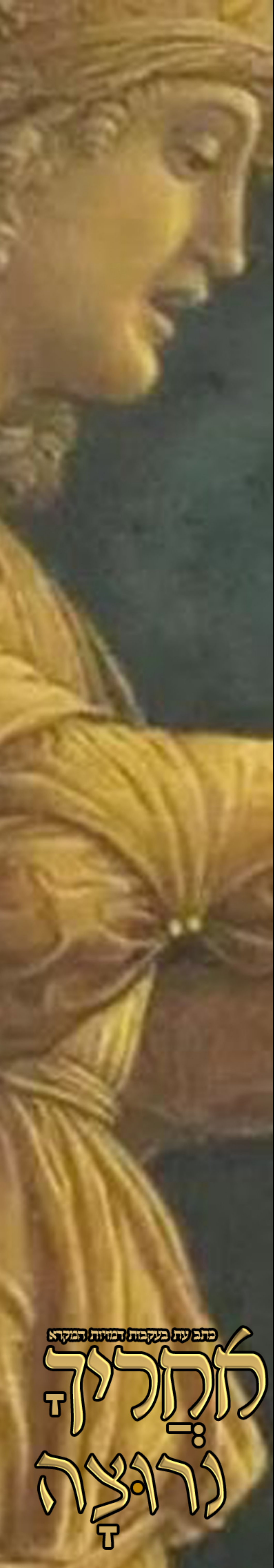
כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחרייך
נרוצה

ירמיהו מיהר להרגיע אותה. "יקירתי, את ממש לא טעית. יאשיהו אכן נקבר בשלום ובאופן מכובד מאד לצד אבותיו. שנינו, יחד עם צפניה, הרי ליווינו אותו בדרכו האחרונה. והרעה שהוזכרה בנבואתך איננה מותו בשדה הקרב. להפך, להיזכר כמנהיג אמיץ שהגן בגופו על מולדתו זה כבוד גדול. לא, האסון שהקב"ה החליט להביא עלינו בגלל חטאותינו הרבים יכלול את חורבן בית מקדשנו, הרס ירושלים בירתנו וגלות עמנו, והוא יתרחש רק בעוד כחצי יובל שנים. זכה מלכנו ישר הדרך זצ"ל שענינו לא תראינה זאת".

נחרדה חולדה לשמע תחזיתו הקודרת של איש האלוהים, אך בַּד בַּד גם הבינה שמשימתה עדיין לא הושלמה. ומיד לאחר שנפרדה ממנו לשלום מיהרה לשוב לבית האולפנא אשר בַּמְשָׁנָה כדי ללמד ולשנן באוזני זקני הדור ותלמידי החכמים את התורה שבעל פה, לבל תִּשְׁכַּח.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרוצה

אָנְכִי אֶשְׂיָרָה גיל אליאס

וּתְבַעַר עַל נַפְשִׁי
עִם קִמְשׁוֹנֵי אֵשׁ וְקִלְשׁוֹנֵי
עֵשֶׂן וּתְאֹמַר שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בְּשִׁפְתַיִם אֲדַמּוֹת־שָׁנִי, שֶׁהִיא וְרַק
הִיא וְלֹא אַחַר, בּוֹחֶרֶת כִּלְפִיד בְּאַפְּלָה
לְהִיּוֹת נְבִיאָה.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריה נרוצה

חזולדה ביום נבואתה רפאל לב-ארי

וַתֵּשֶׁב חִלְדָּה הַנְּבִיאָה בְּצַהְרֵי הַיּוֹם תַּחַת עֵץ הַתְּאֵנָה, וַתְּבֹאנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַבְּכִירוֹת לְשֹׁבַת מְרַגְלוֹתֶיהָ. וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶן, הֲנִה כָּלוֹת יָפוֹת ו־טְהוֹרוֹת נִבְחַרְתֶּן, נָשׁוֹת הוֹד וְהָדָר לְיוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ, סוֹפְרָיו וְשָׂרָיו, שָׁבַת בְּעִיר מְלוּכָה. וְאַתֶּן תִּדְעֶנָּה כִּי בִידִיכֵן עֲצַת הַגְּבָרִים לְמֶלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ. וַיִּתְּלַמְדוּן כָּל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה נְבוֹנוֹת וְנוֹשְׂאוֹת חֵן, לֵהִיּוֹת לְעֶזֶר לְאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ כִּי בַחֲכַמְתוֹן לְרוֹמֵם מַלְכוּת.

וַתְּבֹא בְרִיצָה אַחַת מִנְעֻרוֹתֶיהָ וַתִּקְרָא אֶל חִלְדָּה לֵאמֹר, הֲנִה מִשְׁלַחַת הַמֶּלֶךְ עוֹלָה בְּמַעְלָה הַגְּבֻעָה אֶל פֶּתַח בַּיִתְךָ, וּבְרֹאשֵׁם חִלְקִיָּה הַכֹּהֵן וְשָׁפָן הַסֹּפֵר, וְשִׁלּוּשָׁה נִכְבְּדִים עִמָּם. וַתֹּאמֶר חִלְדָּה אֶל נְעֻרְתָּהּ, גִּשְׁי הַכִּינִי שְׁלַחַן הַכְּבוֹדִים, וַתִּשְׁלַח חִלְדָּה אֶת הַכָּלוֹת לְדַרְכָן כִּי יָדְעָה בְּלִבָּהּ יוֹם נְבוֹאָתָהּ. וַתִּגַּשׁ אֶל אִישָׁהּ שְׁלֵם וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הֲנִה בָּאָה מִשְׁלַחַת הַמֶּלֶךְ! וְשְׁלֵם אָמֵן בְּמַלְאכְתּוֹ בְּכָל יְהוּדָה, שֶׁר וּמַמְנָה עַל בְּגָדֵי הַמַּלְכוּת. וַיֹּאמֶר אֶל חִלְדָּה, אֵל תִּירְאִי לְדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר יִשִּׁים אֱלֹהִים בְּפִיךָ. וַתֹּאמֶר אֵלָיו חִלְדָּה, הֲנִה יִרְאֵתִי מִפְּנֵי הַנְּבוֹאָה עַל עַמִּי יֵעַן כִּי חָטָא יִשְׂרָאֵל לֵאלֹהָיו. וּמִדּוּעַ לֹא הִלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶל הַנְּבִיאִים הָאֲחֵרִים, וְאִיָּהּ יִרְמִיָּהוּ הַנְּבִיא! וַיֹּאמֶר שְׁלֵם אֵלָיָהּ, מֵאֵת יְהוָה הֵיטָה זֹאת, וַיִּתֵּן הַנְּבוֹאָה בְּיָדֶיךָ, כִּי תוֹרַת מֹשֶׁה חֻקּוֹהָ בְּלִבְךָ לְלַמֶּדָה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב, לְבִנְיָהּ וּלְבִנוֹתֶיהָ.

וַתִּגַּשׁ חִלְדָּה פֶּתַח הַשַּׁעַר וַתִּקְבַּל אֶת פְּנֵי הַנִּכְבְּדִים וַתְּדַרֵּשׁ לְשִׁלּוּמוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וַיְדַבְּרוּ אֵלָיָהּ כִּי נִמְצָא סֹפֵר הַתּוֹרָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְקָרַע הַמֶּלֶךְ אֶת בְּגָדָיו. וַדַּבֵּר הַמֶּלֶךְ אֵלֵיהֶם לְבַקֵּשׁ בְּנְבוֹאָתָהּ אֲשֶׁר יִקְרָה לְמֶלֶךְ וְאֲשֶׁר יִקְרָה לָעָם.

כִּי הִנֵּה יָדַע הַמֶּלֶךְ חֲמַת הָאֵל מִפְּנֵי חֲטֹאת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֵי מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעֵינֵי חִלְדָּה נוֹגוֹת מִיּוֹם אֲבָל אָבִיָּהּ, וַתֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הֲנִי קָרֵב יוֹם יְהוָה, לְהֵבִיא רָעָה עַל יְהוּדָה מִפְּנֵי עֲזָבוֹ בְּרִיתוֹ וְגַם הַמֶּלֶךְ יֵאָסֵף בְּשִׁלּוּם אֶל קְבֻרוֹת אֲבוֹתָיו וְלֹא יִרְאֶה הָרָעָה.

וְכָלוֹת יִשְׂרָאֵל לֹא הִלְכוּ לְדַרְכָן, נִסְתָּרוֹת תִּשְׁבְּנָה בְּדוּמִיָּה בֵּין שִׁיחֵי הַגִּפְנִים בְּכַרְם. וַתִּרְאֶינָה אֶת חִלְדָּה אַחַר לֶכֶת הַמִּשְׁלַחַת, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בּוֹכִיָּה עַל עַמָּהּ. וַתִּגְשָׁנָה הַבְּנוֹת אֵלֶיהָ, וְחִלְדָּה לֹא יָדְעָה אֶת נַפְשָׁהּ, וַתַּחְבֵּקֶנָה אוֹתָהּ אֶל לִבָּן. וְהִנֵּה מִלֶּאךָ יְהוָה נִגְלָה אֵלֶיהֶן, וַיֹּאמֶר אֶל חִלְדָּה הַנְּבִיאָה, רְאֵה יְהוָה אֶת מֵר בְּכִיךָ. כִּי לֹא יִטֵּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ, הֲנִי אַחַר הָרָעָה אֲשֶׁר תְּבֹא, יִשׁוּבוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לְאַבוֹתֶיהֶם. וַתִּנְחַם חִלְדָּה אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריה
נרועה

אורית כרמל-רפאלי

סַבְתָּא נְשִׁלָּה מְזִכּוֹת אָבוֹת
 לְהַשְׁכִּיל
 וַיַּחֲפֶה מִמְּלִים וַיִּשְׁתַּוְקֶה
 אִיךְ תּוֹכַל לְהַקְהִיל
 לְהוֹרוֹת לְגַבְרִים אֶת הַתּוֹרָה?
 בֵּין בְּרוּר אֶרֶז לְבְרוּר עֵדְשִׁים
 בְּאַצְבָּעוֹת חוֹלְמוֹת וַיַּעֲיִן חוֹמְלָת
 הַטָּתָה אֲזָנָה לְקוֹלוֹ שֶׁל סָבִי
 הַמְרַעִים וְלוֹחֵשׁ חֲלִיפּוֹת בְּתַפְלוֹת
 וְנֶאֱנַחָה
 הַנְּבוֹאָה נִתְּנָה לְחוֹלְמִים
 סַבְתָּא בְּרַכָּה בְּנְבוּאָת הַלֵּב
 וְהִיתָה כַּחֲלָדָה וְתִיקָה בְּנַחְמָה
 נְחֻמַּת חַמַּת הַמַּיִם
 וְהַמַּיִם דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 בֵּין קַפְלֵי שְׁמֵלְתָה מְטַבְּעוֹת לְצַדִּיקָה
 מְצַלְצְלִים פְּעֻמוֹנֵי מְנִשִּׁיחַ
 בְּהִירָה מַחֲשַׁבְתָּה וּפְתוּחָה לְרוּחָה
 מְבַקֶּשֶׁת כָּל הַיָּמִים עַל הָאָרֶץ
 לְסַלֵּק פְּרַעַנְוִיּוֹת מִתּוֹכָה

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריוך נרוצה

חזל דה רז יהודה

מִצָּפוֹן
תִּפְתַּח הָרָעָה
סָגְרוּ דְלֵתַיִם בְּשׁוּק
וַיִּשְׁחוּ כָּל בָּנוֹת הַשִּׁיר

נְהִי
בָנוֹת צִיּוֹן
מִי יִרְפָּא מִכְּאוּבְכֵן
רַב שְׁבָרְכֵן
כַּיִם

צַעֲקֵנָה
בָּנוֹת רַבָּה
חֲגֹרְנָה שֶׁקְ סִפְדָּנָה
חֲצֹץ יַמֵּינוֹ
כְּקֵדָם

פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדָּנָה עֵינַי
בְּסַבְלֵי בָנוֹת עַמִּי
וְרוֹחַן צַחִיחָה
כַּנָּגֵב

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריה
נרוצה

בַּמְשִׁיבָה חגית כרמל

בְּעוֹדָה עוֹשָׂה סֹדֵר בַּמְשָׁנָה
הַגִּיעָה שִׁירָה מְלֻכּוֹתִית מְרֻשְׁמָה.
מָה כָּאן מַעֲשִׂיכֶם?
בְּמָה חִפְץ כָּבֵר מְלֻכְכֶם?
יִרְאֲתֶם לָלֶכֶת לְנְבִיא הַזֵּעַם
בְּאֲתֶם כָּאן אֵלַי
אֶךְ אֲנִי אֵינֶנִּי בְּרֵרֶת מְחַדֵּל
מַעֲשִׂיכֶם הוּא הַמְּחַדֵּל.

חֲשַׁבְתֶּם תִּצְאוּ בְּזוּל עִם אִשָּׁה
עַל אֶף חֲטָאִים שֶׁל גִּזְל מִרְמָה
כָּל כֶּף חֲמוּרִים הֵם הַדְּבָרִים
אֶפְלוּ שׁוֹמֵר הַבְּגָדִים שֶׁל הַמֶּלֶךְ
עַל הַחֲרָפָה לֹא יוּכַל לְכַסּוֹת.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא

אחריה נרוצה

אור עיניך עמית דרבקין-חן

בין שתי החומות,
סמוך ללשכת הגזית
בחדר פנימי קטן
עם קרן אור שברירית לעולם החיצון
ישבה הנביאה על מחצלת קטנה
כמהה לחוש את אמא אדמה.

והיה החכם לפתחה מחכה,
כי אור עיניך למדו תורה שבעל פה.
היא דרשה ברבים,
ידעה סודות נסתרים
היא אמרה את הדברים מלה במלה בשמו,
בחזיונה ראתה את החטא וענשו.

וכשנמצא ספר התורה,
והמלך היה אחוז חרדה
פניו של מקרבו הביעו תמיהה
הניצד בחר הוד מלכותו
להועץ דוקא באשה.

היו שאמרו בקול ציוץ זעיר,
הלך אליה
כי ירמיהו הנביא מחויץ לעיר.
והיה מי שאמר,
כי הנשים הן רחמניות
ולא נותר אלא לקוות
כי גם אם הנביאה קשה,
בשפתי אשה
תהא המכה רכה.

אך, בחדרי חדרים,
בודעה האמת לאמתה
המלך הפקיד רוחו בידה
ראה בנבכי נפשה
חכמה ומוסר ובינה.
ומכל אנשיו רק הוא ידע,
כי אשה זו, היא האחת והיחידה
שתבעיר בו את אש הלהבה
להחזיר את עמו אל אור התורה.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרוצה

קְדוּשָׁה או קְדֻשָׁה רפאלה ורדי

חולדה –
שלא כמו חברותיה
החליטה לממש כישוריה
לא, היא לא תתרכז כל ימיה
בכיבוס תחתוני בעלה וילדיה
היא תפרוץ את תקרת הזכוכית
היא תהיה אישה משפילה ודעתנית.

וכך, החלה צועדת במסלול שקבעה
רוכשת השכלה, מתעמקת בתורה
איזה יופי, איזה עולמות נשגבים
את מוחה ונפשה החלו מעטרים
ובתבונתה פה רבה – נישאה
לשלוט הטוב – בעלה,
שנתן לה חופש לעסוק בעולמה.
אמרה לו – "טוב לגור בפרוורים
להימנע מרעשים מיותרים
כדי שנוכל:
אתה – לעבוד במחסן בגדי מלכים ומלכות
ואני – להתעטף בקדושות".

אמרה –
וכך היה.
בכל בקר היתה עולה לגבעה
מאופרת לבושה בבגדי מלכה
שלקחה ממחסן בעלה.
זקופת קומה ועיניה לשמים
ממלמלת תפילות מיוחדות
מתיישבת בינות הסלעים
מוציאה מתיקה את ספר הספרים
מעיינת רושמת מוחקת
וחוזרת לביתה
כשכולם...
רואים על פניה הילה

כולם קראו לה הקדושה... או הקדשה
כי כמעט בכל לילה כשכולם ישנו
האורות בחדרה של חולדה לא פבו.
מה קורה שם התלחשו השכנות
כלום עיניו של בעלה שלום עצומות?
לאחר פגישה חשאית של ועד השכונה
יצאה החלטה לשתול בביתה
מצלמה נסתרת
לבדוק מה עושה בלילות הגברת
האם חולדה,
קדושה או קדשה....
תארו לכם מה נתגלה
בזו המצלמה:
כמעט בכל לילה בחשאי היו מגיעות
אל חולדה – משלחות
לפתור תעלומות
לחזות בנבואות
לתת לרמי מעלה פתרונות.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריוך
נרוצה

הַגִּבִּי'אָה איציק שחר

לֹא יִכְלֹתִי,
לֹא יִכְלֹתִי לֹמַר לוֹ.
לְשׁוֹנִי נִצְמָדָה מֵאִמָּה לְחֶפֶה,
הַדִּקְתִּי אֶת שְׁנֵי בְדָבֶק שְׁתִּיקָה
אֶךְ הַמְּלִים נִהְדָּפוּ אֶל דְּלֹתוֹת גּוֹפִי
בְּשֵׁאוֹן הַמּוֹן הַנִּמְלֵט מִדִּלְקָה

וְעֵדִין לֹא רָצִיתִי,
לֹא רָצִיתִי לֹמַר לוֹ
אֶת כָּל הָאֱלוֹת, הַמְּאָרוֹת, הַשְּׂמֵד.
כְּאוֹתָה עַיִן דּוֹרִית הַנִּחְתִּי יָד
עַל עַיְנֵי הַחוּזוֹת וְעֲצַמְתִּי טְרוּפִי
עַד יָבוֹא וְלוֹ בְּדֵל נַחְמָה אֶחָד

וְאִמְרַתִּי לוֹ,
אֲנִי חִלְדָּה אִמְרַתִּי לוֹ
מִמְּנִי, אֲשֶׁת שְׁלוֹם, בֶּן תְּקוּוֹת
הַתְּבַשְׂרָה שׁוֹאֵת בְּנִים וְאֲבוֹת
וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי
לֹא תִפְסַח הָרָעָה עַל רַפִּי לְבָבוֹת.

כתב עת בעקבות דמויות המקרא
אחריק
נרוצה

חפשו אותנו גם בפייסבוק:

/narutsa.magazine

שימו לב: הניקוד והגהת היצירות באחריות הכותבים בלבד.

כתב העת לא אחראי על טעויות תחביר, ניקוד והגהה העלולות להופיע ביצירות המפורסמות בגיליונות.

בעצם שליחת היצירות מצהירים הכותבים שזכויות היוצרים של היצירות שייכות להם.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה וללא תמורה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות,

לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בגיליון כתב העת

ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי פרסום יצירתו.

**מייסדים: עדנה אפק ואלירן דיין
עיצוב גרפי: אלירן דיין**